

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 10C/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414210474
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1414210474.5

Uznesenie

Okresný súd Bratislava IV v právnej veci navrhovateľov: 1/. A. P., R.. XX.XX.XXXX, T. D. J.Š. XX, XXX XX D., U.. S.. S. R., D. J. X, XXX XX D., X/ T. P., R.. XX.XX.XXXX, T. D. J. XX, XXX XX D., U.. J. V.: O. A., T. D. J. XX, XXX XX D., proti odporcovi: X.. O.. Z. P., R.. XX.XX.XXXX, T. D. J. XX, XXX XX D., zast. JUDr. Alan Srtrelák, advokát, Advokátska kancelária STRELÁK & PETKOV, so sídlom Na vršku 12, 811 01 Bratislava o zrušenie vecného bremena za primeranú náhradu, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Odporcovi sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľky sa návrhom zo dňa 09.06.2014, doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 09.06.2014 domáhali, aby súd zrušil vecné bremeno spočívajúce v doživotnom bývaní a užívaní nehnuteľnosti (bytu č. XX nachádzajúcom sa na 3. poschodí bytového domu, súpisné č. XXXX, na ulici J. XX C. D., evidovaného na LV č. XXXX, nachádzajúceho sa v katastrálnom území A. R. C., okres Bratislava IV) v prospech odporcu za primeranú náhradu.

Navrhovateľka v 1. rade a navrhovateľka v 2. rade písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 04.09.2015 oznámili súdu, že berú svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadajú konanie zastaviť a zároveň súdu uviedli, že si náhradu trov konania neuplatňujú.

Súd dňa 04.09.2015 oznámil právnenému zástupcovi odporcu oznámenie o späťvzatí návrhu navrhovateľkami v 1. a 2. rade ako aj oznámenie, že potrebné, aby sa účastníci konania dostavili na pojednávanie, ktoré bolo vytýčené na deň 17.09.2015. Právny zástupca odporcu písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.09.2015 žiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní a zároveň oznámil súdu, že súhlasí so späťvzatím žalobného návrhu. Taktiež si v podaní vyčíslil trovy právneho zastúpenia. Právny zástupca odporcu žiadal, aby súd uložil navrhovateľkám povinnosť zaplatiť mu náhradu trov konania, ktoré odporcovi v konaní vznikli a to vo výške 2 748,60 eura. Trovy konania pozostávajú z nasledujúcich právnych úkonov:

1. prevzatie a príprava zastúpenia 539,41 €,
2. podanie vo veci samej 539,41 €,
3. účasť na pojednávaní 539,41 €,
4. rokovanie s protistranou 539, 41 €,

5. 2x režijný paušál po 8,04 € 16,08 €,
6. 2x režijný paušál po 8,39 € 16,78 €
7. DPH 438,10 €
8. trovy dôkazu - znalecký posudok č. 20/2014 120,- €

SPOLU: 2 748,60 €

Podľa ust. § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), môže navrhovateľ vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa ust. § 96 ods. 3. O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Keďže navrhovateľky v 1. rade a navrhovateľka 2. rade zobrali svoj návrh v celom rozsahu späť a odporca so zastavením konania súhlasil, súd konanie v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. zastavil.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ako bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 1, 2 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Z uvedeného vyplýva, že § 146 ods. 2 O.s.p. je vo vzťahu k § 146 ods. 1 O.s.p. lex specialis voči lex generalis. Ustanovenie § 146 ods. 1 O.s.p. je namieste aplikovať vtedy, pokiaľ nie sú dané podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. V prípade zastavenia konania z dôvodu procesného úkonu účastníka, ktorým je späťvzatie žalobného návrhu je vždy namieste primárne postup podľa § 146 ods. 2 vety prvej, resp. druhej O.s.p., lebo v takomto prípade z procesného hľadiska niektorý z účastníkov vždy zaviní zastavenie konania, pričom takéhoto účastníka stíha povinnosť náhrady trov konania druhému účastníkovi konania (prípadne, ak bol návrh podaný dôvodne vzatý späť pre správanie sa odporcu, je odporca v takomto prípade povinný nahradiť trovy konania navrhovateľovi). Ak subjektu, ktorý má právo na náhradu trov konania tieto skutočne aj vzniknú, sú mu súdom priznané podľa § 146 ods. 2 vety prvej, resp. druhej O.s.p. (ak nie je súčasne aplikované ustanovenie § 150 O.s.p.). Iba v prípade, že oprávnenému účastníkovi trovy konania nevznikli, resp. sa tento ich náhrady výslovne vzdal, je namieste rozhodnúť o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. je tak podmienené záverom o nesplnení podmienok podľa § 146 ods. 2 O.s.p.

Z hľadiska rozhodnutia o trovách konania (v intenciách § 146 ods. 2 O.s.p.) je tak rozhodujúcim posúdenie, ktorý z účastníkov (posudzujúc z procesného hľadiska) zavinil, že sa konanie muselo zastaviť. Záver o zavinení niektorého z účastníkov vo vzťahu k zastaveniu konania je daný vo všeobecnej rovine posúdením, či z procesného hľadiska bola žaloba podaná dôvodne, alebo nie, t.j. či sa navrhovateľ

domohol nároku, ktorý v žalobe uplatnil, či už splnením záväzku zo strany odporcu, prípadne iným spôsobom, ktorý by odôvodňoval záver, že z hľadiska vzťahu výsledku správania sa odporcu k uplatneným požiadavkám navrhovateľa sa jednalo o návrh podaný dôvodne. Inými slovami, dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje z hľadiska z hľadiska vzťahu výsledku správania sa odporcu k požiadavke navrhovateľa vyjadrenej v návrhu.

Navrhovateľky v podaní, ktorým zobrali svoj návrh späť v celom rozsahu neuviedli dôvod, pre ktorý zobrali svoj návrh späť v celom rozsahu, no uviedli, že si náhradu trov konania neuplatňujú. Z uvedeného vyplýva, že zastavenie konania zavinieli navrhovateľky a bolo by namieste rozhodnúť podľa prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p. Nakoľko však procesné zavinenie nie je možné považovať za absolútny a jediný princíp, podľa ktorého má súd rozhodnúť o trovách konania a s prihliadnutím na predmet konania a vzťah medzi účastníkmi konania (navrhovateľkami a odporcom), bolo by priznanie náhrady trov odporcovi neprímerane tvrdé a nespravodlivé voči navrhovateľkám. Uloženie povinnosti zaplatiť odporcovi náhradu trov konania navrhovateľkám by bolo aj v rozpore so základnými zásadami logiky, keďže v prípade, ak by súd uložil povinnosť navrhovateľkám nahradiť trovy konania odporcovi, tieto by boli minimálne z časti hradené z výživy poukazovaného odporcom, čím by fakticky mohlo dôjsť k ohrozeniu ich základnej obživy a zabezpečovania existenčných potrieb.

Súd však dospel k záveru, že je na mieste v súlade s ustanovením § 150 ods. 1 O.s.p. pristúpiť k nepriznaniu náhrady trov právneho zastúpenia a to vzhľadom na to, že v tomto konaní nastala situácia hodná osobitného zreteľa.

V prvom rade je potrebné uviesť, že spor medzi účastníkmi je sporom medzi otcom a dcérami, v ktorom otec vystupuje ako odporca a dcéry ako navrhovateľky. Predmetom tohto konania bolo zrušenie vecného bremena za primeranú náhradu. Navrhovateľky nadobudli vlastníctvo k nehnuteľnosti (bytu č. 23 nachádzajúcom sa na 3. poschodí bytového domu, súpisné č. 6084, na ulici J. XX C. D., evidovaného na LV č. XXXX, nachádzajúceho sa v katastrálnom území A. R. C., okres Bratislava IV) uznesením Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 24.02.2010, sp. zn. 28D/804/2005, ktorým bolo aj bezodplatne zriadené vecné bremeno v prospech odporcu, a to právo doživotne bývať a užívať nehnuteľnosť (byt). Navrhovateľky nebývajú s odporcom v spoločnej domácnosti od roku 2010. Súd predbežným opatrením zveril navrhovateľku v 2. rade do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom. Po smrti starých rodičov osobnú starostlivosť navrhovateľke v 2. rade zabezpečovala jej krstná matka - O. A., avšak bez právneho titulu. Predbežným opatrením bola navrhovateľka v 2. rade zverená do náhradnej osobnej starostlivosti O. A., no proti rozhodnutiu prvostupňového súdu podal odporca - otec navrhovateľiek odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 25.11.2013, č. k. 20CoP/140/2013-65, sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa a potvrdil umiestnenie navrhovateľky v 2. rade do osobnej starostlivosti O. A., nakoľko v tomto konaní išlo o výnimočný prípad, kedy záujmy navrhovateľky v 2. rade boli bezprostredne ohrozené správaním odporcu. Je potrebné zdôrazniť, že proti odporcovi bolo vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby (voči navrhovateľke v 1. rade).

V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 2T/28/2014 sa rozsudkom vyhláseným na pojednávaní dňa 19.10.2015 odporca, v tomto prípade obžalovaný X.. O.. Z. P. sa uznal za vinného, tým že závažnejším spôsobom konania týral blízku osobu (navrhovateľku v 1. rade) spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie najmä bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, čím spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d), Trestného zákona (s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona). Súd odsúdil odporcu (zatiaľ neprávoplatne) podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. podľa § 51 ods. 1, 2 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 1. písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému (odporcovi) výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a ukladá sa probačný dohľad nad správaním obžalovaného s určením skúšobnej doby vo výmere 4 roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona sa obžalovanému (odporcovi) prikazuje počas skúšobnej doby podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, alebo inému výchovnému programu.

V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 2T/104/2013 bol odporca (v tomto prípade obžalovaný) uznaný vinným (zatiaľ neprávoplatne) z toho, že napriek vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry D. P., R.. XX.XX.XXXX, najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať oného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom, čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy a tým ho súd odsúdil podľa § 207 ods. 2. Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Trestného zákona na odňatie slobody vo výmere 1 rok a podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému (odporcovi) podmienične odkladá a stanovil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a podľa § 50 ods. 2, § 51 ods.4 písm. d) Trestného zákona súd uložil obžalovanému (odporcovi) príkaz zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 2 477,91 eura poškodenému Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave a výživné vo výške 126,13 eura poškodenej plnoletej oprávnenej dcére D. P.V.. Proti trestnému rozkazu okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.08.2013 podal odporca odpor dňa 16.09.2013 (vec nie je právoplatne ukončená).

Dňa 13.11.2014 bola doručená obžaloba na obvineného (odporcu) X.. O.. Z. P. na Okresný súd Bratislava III (konanie je vedené pod sp. zn. 1T/287/2014). Z obžaloby je zrejmé, že odporcovi vyplýva z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine povinnosť prispievať na výživu detí a výška tejto povinnosti mu bola určená uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.06.2010, sp. zn. 20CoP/38/2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.07.2010. Odporca bol predmetným uznesením zaviazaný prispievať na výživu svojich detí, A. P. (navrhovateľky v 1. rade) celkovou sumou 90,- eur mesačne a T. P. (navrhovateľky v 2. rade) celkovou sumou 70,- eur mesačne k rukám starých rodičov vždy do 15-teho dňa v mesiaci. Uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 01.10.2013, sp. zn. 37P/245/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.12.2013, sp. zn. 11CoP/565/2013 bol odporca zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry T. P. (navrhovateľky v 2. rade) celkovou sumou 70,- eur mesačne k rukám O. A. vždy do 15-teho dňa v mesiaci a uznesením Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 04.02.2014, č. k. 16C/442/2013 bol odporca zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry A. P.V. (navrhovateľky v 1. rade) celkovou sumou 50,- eur mesačne k jej rukám vždy do 15-teho dňa v mesiaci spolu so zročným výživným od 28.11.2013 do 31.01.2014 vo výške 105,- eur. Túto povinnosť si odporca riadne neplnil v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval od mesiaca november 2012 do mesiaca október 2014 vrátane, pričom výživné platil nepravidelne a za uvedené obdobie uhradil sumu 668,97 eura. Odporca zostal dlžný na výživnom O. A. za uvedené obdobie sumu v celkovej výške 2 648,- eur. Toto konanie nie je do dnešného dňa právoplatne ukončené.

Navrhovateľka v 1. rade v tomto konaní na pojednávaní konanom dňa 26.02.2015 uviedla, že v roku 2009 jej prišiel na W. XX, D., Q. U. A. R. C., kde bolo uvedené, že je dlžná za byt na J. B.. XX sumu cca 7 000,- eur. Navrhovateľka v 1. rade uviedla, že bola dosť prekvapená, že je dlžná za byt, v ktorom nebýva 2,5 roka a vtedy so sestrou zistili, že vlastníčkou bytu je ona a jej mladšia sestra. V uvedenom čase bola neplnoletá. Minulé prázdniny (v roku 2014) chcela brigádovať a nemohla si zarobiť takúto sumu peňazí, keďže jej začali strhávať peniaze v exekučnom konaní. Ďalej uviedla, že tento byt vôbec nevyužíva, avšak asi pred 2 mesiacmi jej napísal jej starší brat, ktorý býva už dlhodobo v USA, že by tento byt kúpil, zaplatil by otcove dlhy, ich by taktiež vyplatil a s otcom by si vytvoril vlastnú zmluvu, v ktorej by sa dohodol na platbách a ona so sestrou by s tým nemali nič spoločné. Navrhovateľka v 1. rade aj uviedla, že žiaľ jej brat sa odvtedy neozval a nevie ako to bude pokračovať. Zdá sa jej dosť nespravodlivé, že otec užíva byt, neplatí žiadne peniaze, a bez problémov si tam žije a nevadí mu, že dlžoba padá na hlavu jeho dvoch dcér, ktorá ani jedna z nich nepracuje, ale študujú. V čase pojednávania navrhovateľka v 1. rade bola vo 4.ročníku na strednej škole a plánovala ísť na vysokú školu. Na otázku súdu či odporca hradil výživné a v akej výške navrhovateľka v 1. rade uviedla, že súdom bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 50,- eur mesačne, túto sumu však odporca nehradí. Uviedla aj, že otec platí raz za čas a chce požiadať o školské štipendium, ktoré jej bude chodiť na účet pravidelne, teda už chodí od 3.ročníka vo výške 45,72 eura. Navrhovateľka v 1. rade uviedla, že za tento rok otec ešte nezaplatil nič, za minulý rok jej prišiel šek v decembri 2014 a ešte jeden krát, spolu za rok 2014 jej prišlo výživné od otca vo výške 70,- eur. Právny zástupca navrhovateľky súdu na pojednávaní predložil aj do spisu upovedomenie o začatí exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke, č.k. Ex 2/2009 zo dňa 15.12.2009, upovedomenie o začatí exekúcie prikázaním pohľadávky č.k. Ex 2/2009 16Er/2791/2009 zo dňa 10.3.2010, upovedomenie o ďalších trovách exekúcie zo dňa 28.2.2011, Ex 2/2009, 16Er/2791/2009, oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 28.10.2014, upovedomenie o spôsobe vykonania ex. predajom nehnuteľnosti Ex 186/09 zo dňa 18.6.2009, fotokópiami doručeníek potvrdzujúcich prevzatie uvedeného upovedomenia.

Ustanovenie § 142 O. s. p. vyjadruje požiadavku spočívajúcu v tom, že účastník konania, ktorý v spore uspel, má nárok na náhradu trov tohto konania. Ide o zásadu zodpovednosti za výsledok, resp. o zásadu úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov.

Výnimkou zo zásady za výsledok je ustanovenie § 150 O. s. p., ktoré umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa účastníkovi, ktorý inak mal právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Aplikácia ust. § 150 ods. 1 O. s. p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Vyjadruje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok (a všeobecnej zásady ohľadne náhrady trov konania, vyjadrenej v § 142 ods. 1 O.s.p.). Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, pričom výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, sociálne, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. V prípade tohto zákonného ustanovenia ide predovšetkým o to, aby sa rozhodnutie o náhrade trov nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi a neodporovalo dobrým mravom. V tomto ustanovení je zároveň fixované moderačné absolučné právo súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom, pričom zákon stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru, než by plynul z dispozície právnej normy. Zákon vyžaduje na také rozhodnutie dve podmienky: musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a o výnimočné okolnosti, pričom výklad týchto podmienok je ponechaný na súdnej praxi a je potom vecou konkrétneho prípadu, či došlo k takým okolnostiam, ktoré môžu byť podkladom na rozhodnutie o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania.

Súd dospel k záveru, že v tomto konaní boli splnené obe podmienky, t. j. dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti posudzovanej veci v zmysle vyššie uvedeného výkladu zákonného ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.

V tomto súdnom konaní bolo predmetom konania zrušenie vecného bremena spočívajúce v doživotnom bývaní a užívaní nehnuteľnosti v prospech odporcu za primeranú náhradu. Súd pri rozhodovaní o trovách konania prihliadol nie len na predmet sporu, ale aj na okolnosti posudzovanej veci a pomery účastníkov, ich vzájomné príbuzenské vzťahy, výnimočnosť danej prejednávanej veci, ale aj na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde. K dôvodom hodným osobitného zreteľa totiž môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo i určitej procesnej situácie a tento dôvod je potom daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. V prejednávanej veci sú navrhovateľky dcérami odporcu, z čoho vyplýva, že sú v najbližšom príbuzenskom vzťahu a preto by podľa názoru súdu bolo neetické, priznať odporcovi právo na náhradu trov konania proti dcéram a bolo neprimeranou tvrdosťou požadovať od navrhovateľiek odkázaných na výživu aj od odporcu zaplatenie (náhradu) trov celého konania, spočívajúcich v trovách, ktoré vznikli na jeho právnom zastúpení a zároveň aj v rozpore s dobrými mravmi, keď trovy právneho zastúpenia, vyčíslené a uplatnené jeho právnym zástupcom predstavujú výživné pre navrhovateľky za necelých 23 mesiacov (2 748,60 eura : 120,- eur = 22,9) a je potrebné k danej veci podotknúť, že voči odporcovi sú vedené konania na iných súdoch o neplatenie výživného, kde dlh na výživnom voči navrhovateľke v 2. rade predstavuje sumu 2 648,- eur, odporca si neplní vyživovaciu povinnosť ani voči navrhovateľke v 1. rade a obom navrhovateľkám spôsobil značné dlhy neuhrádzaním platieb správcovi bytového družstva za byt, v ktorom odporca reálne býva, a kvôli ktorým majú navrhovateľky existenčné problémy. Zároveň súd hľadá na vec aj z morálneho hľadiska, keďže správanie odporcu voči navrhovateľkám vyústilo do situácie, kde bolo voči odporcovi vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a súd dňa 19.10.2015 rozhodol o tom, že sa odporca uznal za vinného (rozsudok v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/28/2014 na Okresnom súde Bratislava IV nenadobudol právoplatnosť).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd konanie v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. konanie zastavil a v zmysle ustanovenia § 150 ods. 1 odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.